

Hozzátartozik a magyar Van-e jövőd, Volán SC? sportélethez...

Nagy lehetőségek — egyre távolabb

Röplabda

A Spartacus és a DÉLÉP is negyedik

A napokban bonyolították le a röplabdások Országos Ifjúsági Kupájának hatos döntőjét Tatán. Szegedet a lányok mezőnyében az Épitők Spartacus, a fiúknál a DÉLÉP fiataljai képviselték. Mindkét csapatra érvényes, hogy már a döntőbe jutásuk is átlagon felül teljesítmény, ugyanakkor az elért negyedik helynél kis szerencséivel jobb is sikerülhetett volna.

A Spartacus lányok nagy meglepetésre a Tungsram SC-t 3:0-ra verték, majd a Debreceni Sportiskolát 3:1-re győzték le. Az Újpesti Dózstól 3:0, a BSE-től 3:1 arányban kapták ki. Végül a Vasas lányaival kétórás nagy csatát vívtak és jobb helyezésük azon úszott el, hogy az ötödik, döntő játszmában 16:14-es vereséget szenvedtek. Kiemelkedő teljesítményt nyújtott Dobos Ildikó, Bezdán Katalin, Török Éva és Csokási Márta. A csapat további tagjai: Kovács Kinga, Vanyek Andrea, Sebők Bernadett, Csordás Gabriella és Simon Judit. Edző: Tóth Margit.

A DÉLÉP fiúk az Újpesti Dózst nagy küzdelemben, 3:2-re, a Csepelt simán, 3:0-ra győzték le. A minden tekintetben jobb KSC-től és KOMÉP-től egyaránt 3:0-ra kaptak ki. Ermes helyezésük végül azon úszott el, hogy a Kazincbarcikatól 3:2-re kikapnak úgy, hogy 2:0 után a harmadik játszmában is vezettek 13:4-re. Innen kaptak ki...

A csapat tagjai a kiemelkedően játszó Hulmann Zsolton és Piti Árpádon kívül: Rác László, Rác József, Nikolényi Gábor, Nagy Zsolt, Tóth Gyula, Bus Zoltán, Szereda György, Magyar Gábor.

A Tatán mutatott teljesítmény alapján Dobos Ildikó (akit egyébként a torna legjobb feladójának választottak), valamint Hulmann Zsoltot és Piti Árpádot meghívták az ifjúsági válogatott szófiai vendégszerződésére.

Megszokott már, hogy a ként nálunk megszálló magyar vidéki együttesek. Gábor Tamás elmondta, hogy idén többek között a műkorcsolyázó, légfegyveres és a karate Európa-bajnokság, továbbá azt atlétikai Budapest Grand Prix, a Világ Kupa vívóversenyek sportolói mind a Hotel Stadionban laktak, ahonnan valóban csak egy ugrás a Népstadion, a Budapest Sportcsarnok vagy a Nemzeti Sportcsarnok. De ha más létesítményben szerepelnek, akkor sem gond a közlekedés, mert a szálló kitűnően megközelíthető metróval, autó- és trolibuszal.

— Az OTSH-val és az IBUSZ-szal többoldalú megállapodásaink vannak — kedvezményeket is adunk —, s ezt az érdekeltek minden tekintetben betartják — folytatta az igazgatóhelyettes. — 1985-ben például a tavaszi ökölvívó Európa-bajnokságra érkeznek már az egész szállodát lefoglalták, itt laknak majd a karate Világ Kupa indulói, és még sorolhatnám tovább a már biztos jövő évi vendégeinket. Fogadásoknak, ünnepi eseményeknek is rendelkezésre állnak a különtermek, s nagyon jelentősnek tartom, hogy dolgozóink között sokan vannak egykori sportolók, akik valóban szívügyüknek tekintik a máiai ellátást.

Sikeres évet zártak az MHSZ-sportolók

A Magyar Honvédelmi Szövetség Országos Központjában pénteken az 1984-es világ- és Európa-bajnokságokon, nagy világversenyeken kitűnően szerepelt sportolókat és edzőiket köszöntötték.

Kiss Lajos vezérőrnagy, az MHSZ főtitkára méltatta a szövetséghez tartozó versenyzők munkáját. Többek között elmondta, hogy a sportolók az idei világbajnokságokon 5 arany-, 3 ezüst- és 7 bronzérmert szereztek, az Európa-bajnokságon pedig 6 arany-, 14 ezüst- és 18 bronzmedál jutott. A legeredményesebb szakág a modellézés, illetve a rádiózás volt. Az MHSZ-versenyzők itt 3, illetve 2 világszereplést értek el. Nagy elismerésnek számít, hogy 1984-ben 3 nagy világverseny házigazdája volt Magyarországnak: az MHSZ rendezte a műrepülő-, illetve az FSR hajómodell világbajnokságát és a légfegyveres Európa-bajnokságot. A főtitkár befejezésül a sportolóknak, edzőiknek további sikereket, eredményes munkát kívánt.

Az üdvözlő beszédet követően Kiss Lajos vezérőrnagy kitüntetésekkel, jutalmakkal adott. Elismerésben részesültek a legsikeresebbek, köz-

tük Fent Marianne, székesfehérvári rádiós, két-két világ és Európa-bajnoki arany gazdája, Szegedi Sándor gyulai modellező világbajnok, Juhász István orosházi ifjúsági modellező világbajnok, Solti Attila sportlövő Európa-bajnok. A versenyzőkön kívül a szakvezetők, edzők, társadalmi munkatársak is kitüntetésekkel vehettek át.

Csom és Portisch veresége

A titográdi nemzetközi sakkverseny 10. fordulójában Csom István a sötét bábokat vezette a kolumbiai Zapata ellen, és vereséget szenvedett. Ezzel az utolsó helyen áll.

A torna állása egy fordulóval a befejezés előtt: Tal (szovjet) és Velimirovic (jugoszláv) 6,5-6,5, Koresnoj (svájci) 5 (2), ... 12. Csom 3 (1).

Hilversumban a holland Timman 3:2-es vezetésre tett szert Portisch Lajos ellen, kettejük páros mérkőzésének 5. játszmája után. Az 5. partit a világgal játszó Timman nyerte, akkor, amikor már csak egy forduló van hátra a páros viadalból.

Alighanem egy időszak végét jelző kegyelemdíj volt, amikor a legjobb négy közé jutásért lejátszott Volán SC-FTC MNK-mérkőzés utolsó másodpercében Csizmadia belötte a Ferencváros továbbjutását jelentő gólt. Mondhatni: „mélto” koronája volt ez a közlekedési kézilabdacsapat idei gyászos szereplésének. Sok csapat ugyan örülne, ha ötödik tudna lenni a bajnokságban, vagy nemzetközi kupamérkőzés lehetőségéhez jutna. A Volán számára azonban nem ez a mérce. Annál is inkább, mert azzal, hogy kiesett az MNK-ból, eljátszotta (szó szerinti) a jövő évi nemzetközi szereplés lehetőségét. Az esetleges továbbjutás, netán kupagyőzelem csak elodázza volna a kiút keresését a válságból. Merthogy nyugodtan használhatjuk ezt a kifejezést arra az állapotra, ami már hosszabb ideje kialakult a szakosztálynál. Mi másnak lehetne nevezni azt a helyzetet, melyben évek óta képtelen igazi tudásához méltóan szerepelni a kézilabdacsapat. Részikereket lehet emlegetni, azonban le kell szögeznünk: a Volán számára a magyar bajnokság megnyerése, a nemzetközi kupákban való jó szereplés lett volna az együttes erejéhez méretezett igazi siker, ami — nem következett be. A miertre adandó válasz már sokkal nehezebb. Miklós Károlyt, az egyesület ügyvezető elnökét és Szűcs Józsefet, a kézilabda-szakosztály vezetőjét kértük meg, segítsen a megválaszolásban.

— Miért nem jutott el a csapat a képességei szerint elvárható csúcsra? — ismételte elgondolkodva a kérdést az elnök. — Nem lehet igazán megmondani az okát. Külön-külön minden kudarcunkra találó magyarázatot, de összességében mégsem tudom, miért van mindez.

— Bizony, ebben a csapatban benne volt a nagy eredmény — sóhajtott a szakosztályvezető. — Egy edzőnek sem sikerült azonban úgy összehozni az együttest, hogy képes legyen nagyot produkálni.

— Az országban áramló magáninformációk szerint a Volán játékosainak jövedelme a legkisebb (!) az NB I-ben, s állítólag a csapatban belül pár száz forintos különbségek vannak a világbajnok és a kispados fiatal fizetése között. Nem elhanyagolható tényező az sem, hogy egy játékos fizetésében minimális különbséget jelent, ha megszakad, hajt mérkőzéseken és edzéseken egyaránt, vagy éppen csak ott van — fizikailag. (Lásd: MNK.) Így látja ezt?

— Nem egészen — válaszolta Miklós Károly. — inkább úgy fogalmaznék, hogy vannak olyan, nálunk rosszabb képességű csapatok, ahol sokkal többet, mondhatnám, irreálisan magas összeget adnak a játékosoknak. Néhány helyen egy-egy fontosabb meccsért annyit tudnak fizetni, mint amennyit a mi egész éves prémiekeretünk.

— Talán ezért is van, hogy sokan otthagyták már a csapatot. Legújabbban például Szabó László. Miért?

— Bejelentette, hogy nem kíván tovább nálunk játszani, a munkakönyvét is ki-kérte a vállalatól.

— Viszont nem adták ki a DÉLÉP-nek, így egy évig nem játszhat...

— Kértük: játsszon nálunk még egy idényt, s utána minden további nélkül kiadjuk. Nem vállalta. Jelenleg kb. egy szakmun-

kás fizetését kapják. Kétségtelen: ez sokszor kevés. Hadd szögezzem le végül, hogy a kudarcokból mi is tanulunk, és lesz erőnk újat hozni.

Bízunk benne: az ideji fogadkozásoknak jövőre lesz eredménye, mert eddig nem túl jól gazdálkodott az egyesület azzal az anyaggal, amelyben még most is három olyan játékos van Szabadits, Lele és Tenke személyében — s negyedikként a jelenleg katonáskodó Tóth Gézát is számításba vehetjük —, akiket Európa legjobb csapataiban is szívesen látnának. Hogy a magyar válogatottnak ennek ellenére csak Lele Ambur tagja jelenleg, az összefüggésben van az egyesületbeli gondokkal, s arra is rávilágít: ezek a sportolók sem „könnyű esetek”.

Összességében azt azért megállapíthatjuk: az sem véletlen, hogy a Volántól sorra távoztak a játékosok. Olyan játékosok, akik most a gerincét alkotják a város másik első osztályú kézilabdacsapatának. Hogy szükség van-e Szegednek két olyan NB I-es együttesre, amelyek a mostani változásokkal egyformán középmezőnyös helyezésre számíthatnak, annak megítélése már nem a mi dolgunk. A közlekedési gárda most olyan helyzetbe került, hogy jöllehet még rendelkezik az említett klasszissokkal, nincs mögöttük olyan játékos, aki — akárcsak néhány percre — tehermentesíteni tudná őket. Ha kiadták volna Szabót, annak nemcsak az lett volna az eredménye, hogy egy, az egyesületnél tíz évvel kevesebb ideig tartó játékosnak nem kell egy évet könnyűszerelvénnyel tölteni — hanem az is, hogy az érte kapott „pénzből” „vehettek” volna más játékos. Mindez így leírva talán furcsának tűnhet, de rég nem titok már, min múlik a sportolók ide- vagy odaigazolása. Kívétve jelen esetben a Volánt, ahol nem a pénz múlt, de a kiadás megadása kicsit a középkori jobbágy-röghözöttségre emlékeztet.

Nem tudjuk, késő-e mindent újrazekenni, átgondolni annak érdekében, hogy a Volán SC „kezelésében” levő értékek kamatozzanak. Hogy meg kell próbálni, az biztos. Különböző maholnap a rendezők lesznek kénytelenek fizetni annak a nézőnek, aki hajlandó megnézni a nemrégiben még ezreket vonzó Volánt.

És még egy. Talán azt is meg kellene vizsgálni, miért van az, hogy Szegeden elvétve találni olyan csapatot, amely tehetségének megfelelően tud produkálni...
Balogh Tamás

Pályázati felhívás!

A Sándorfalva és Vidéke Áfész
1985. február 1-től 1988. január 31-ig terjedő időre

szerződéses üzemeltetésre

átadja az alábbi üzletét:

18. sz. Fecskefészek Vendéglő (III. o.)
(Sándorfalva, Alkotmány krt. 14.)

A pályázatokat 1985. január 15-ig kell benyújtani az áfész központjába, Sándorfalva, Szabadság tér 2. 6762. Tel.: 73-206.

A versenytárgyalás 1985. január 24-én (csütörtökön) de. 9 órakor lesz az áfész Sándorfalva, Alkotmány krt. 14. sz. alatti Fecskefészek Vendéglőjében.

Tájékoztató adatokat és bővebb felvilágosítást az áfész közgazdasági osztálya ad.

Országos Tervező — Beruházó Fővállalkozói tevékenységet folytató vállalat

pályázatot hirdet a Csongrád megyei iroda vezetői munkakörére

Pályázati feltételek:

- műszaki egyetemi végzettség,
- építészmérnöki kari,
- gazdaságmérnöki,
- felsőfokú politikai végzettség.

Marketing ismeretekkel rendelkezők pályázatát is várjuk.

Bérezés a vállalati kollektív szerződés alapján vezető I. kategória besorolásban.

A pályázatokat részletes önéletrajzzal eddigi szakmai tevékenység leírásával „Perspektíva 4358 12” jellegre kérjük a Sajtóháza.

A pályázatok elbírálása kézhezvételtől számított 30 napon belül történik.

B. Ú. É. K.

Tisza Gyöngye

Köszöntse velünk az új évet!

Már most döntsön és foglalja le helyét a Tisza Gyöngye étterem 20 00 órakor kezdődő nagyszabású SZILVESZTERI MULATSÁGÁRA!

- Szilveszteri vacsora,
- Etvágygerjesztőnek vidám bűvészműtatványok,
- Otletes parádiák,
- Táncozó labák lányok,
- Közben TOMBOLA-FÉL éves Tisza Gyöngye belépővel — élő malac főnyereményekkel
- ...és DISCO-DISCO reggel 6 óráig.

Belépődíj: — vacsorával, itallal — 400 Ft — vacsora nélkül 11.00 óra után 180 Ft. — melyből 80 Ft lefogyasztható.

MINDEN KEDVES SZILVESZTEREZNI VÁGYÓT éjféltől — éjféltől után

NAGYON SOK SZERETETTEL VÁR A TISZA GYÖNGYEL SZEMÉLYZETE!